

Книга Даниїла - Номер сто п'ятдесят п'ять

Розкриття останнього видіння Даниїла: паралельна подорож мудрих дів

Jeff Pippenger

2024-03-24

Ми розпочали наш розгляд останнього видіння Даниїла, визначивши Даниїла як символ Божого народу завіту останнього часу, і використали перший вірш у поєднанні з останнім розділом, щоб почати окреслювати пророчі характеристики того народу останнього часу, який представлений Валтасаром. Божий народ завіту останнього часу представляє міллеритів руху першого ангела і сто сорок чотири тисячі руху третього ангела. Міллерити сповнили притчу про десятьох дів, і ця притча в останні дні повторюється до останньої літери.

Мені часто вказують на притчу про десять дів, з яких п'ять були мудрі, а п'ять — нерозумні. Ця притча вже виконалася і ще виконається до останньої літери, бо вона має особливе застосування до цього часу і, подібно до звістки третього ангела, виконалася і надалі залишатиметься нинішньою істиною аж до кінця часу. *Review and Herald*, 19 серпня 1890 року.

Досвід обох рухів останніх днів — це досвід адвентизму.

"Притча про десять дів із 25-го розділу Євангелія від Матвія також ілюструє досвід адвентистського народу." *Велика боротьба*, 393.

Міллерити представляли рух першого ангела, а їхній досвід також був представлений філадельфійською церквою. У 1856 році філадельфійський міллеритський рух перейшов у лаодикійський рух, а під час повстання 1863 року він далі перейшов у лаодикійську церкву адвентистів сьомого дня.

Сто сорок чотири тисячі представляють рух третього ангела, а їхній досвід також був представлений церквою Філадельфії. У 1989 році з книги Даниїла було знято печать для лаодикійської церкви адвентистів сьомого дня, а 11 вересня 2001 року розпочався лаодикійський адвентистський рух, і в липні 2023 року відбулося повернення до філадельфійського руху.

Белтешацар, або Даниїл, представляє філадельфійський рух останніх днів, який повторює філадельфійський рух міллеритів «дослівно». Перший вірш останнього видіння представляє тих людей останніх днів, а останнє свідчення останнього видіння має узгоджуватися з першим свідченням останнього видіння. Процес очищення дванадцятого розділу Даниїла визначає примноження знань та два класи, що при цьому утворюються. Белтешацар є остаточним уособленням мудрих останніх днів. У дванадцятому розділі Даниїла є принаймні п'ять пророчих істин, що були опорами міллеритського руху, які мають

повторитися в русі третього ангела.

Перший — це процес очищення, що породжує дві категорії поклонників і тим самим втілює притчу про десять дів як у початковому, так і в завершальному етапах.

А ти, Даниїле, сховай ці слова і запечатай книгу аж до часу кінця: багато хто бігатимуть туди й сюди, і знання помножаться... І він сказав: Іди своєю дорогою, Даниїле, бо ці слова сховані й запечатані до часу кінця. Багато хто очистяться, збілюють і будуть випробувані; а нечестиві чинитимуть нечестиво, і ніхто з нечестивих не зрозуміє; а мудрі зрозуміють. Даниїла 12:4, 9, 10.

Розрізнення між мудрими й нечестивими (нерозумними) ґрунтується на їхньому розумінні (розумовому розрізненні) зростання знання, що відкривається в час кінця, — або 1798 року для міллеритів, або 1989 року для ста сорока чотирьох тисяч. Народ Божий повинен знати, що адвентизм — це досвід притчі про десять дів, бо без цього розуміння вони не намагатимуться з'ясувати, коли для останнього покоління настав «час кінця», або яке послання тоді було розпечатане. Без розуміння, що адвентистський досвід є трьохетапним випробувальним процесом, заснованим на поступовому розвитку істини, який веде до наслідку «життя або смерті», неможливо усвідомити високе покликання кожного адвентиста сьомого дня. Белтешаззар представляє народ, який знає, що пройшов процес очищення, описаний як «очищені, вибілені та випробувані». Саме цей трьохетапний процес очищення чітко окреслено як дія Святого Духа.

Однак кажу вам правду: краще для вас, щоб Я відійшов; бо якщо Я не відійду, Утішитель не прийде до вас; а якщо Я відійду, пошлю Його до вас. І коли Він прийде, Він викриє світ щодо гріха, і щодо праведності, і щодо суду: щодо гріха, бо не вірять у Мене; щодо праведності, бо Я йду до Свого Отця, і Мене вже не побачите; щодо суду, бо князь цього світу засуджений. Ще багато маю сказати вам, але тепер не можете їх знести. Та коли прийде Він, Дух істини, Він поведе вас у всю істину; бо Він не від Себе говоритиме, але що почує, те й говоритиме; і покаже вам те, що має настати. Івана 16:7-13.

Праця Святого Духа в тому, щоб провадити мудрих дів у «всю істину», вимагає, щоб Він викривав світ (що означає докоряти або переконувати у вині) за гріх, за праведність і за суд, що є тими самими трьома кроками, які роблять людину або мудрою, або нерозумною дівою у дванадцятому розділі книги Даниїла. Звістка, яку Ісус визначив як діло Святого Духа, — це «елей», що виявляє різницю між мудрими та нечестивими в дванадцятому розділі книги Даниїла. Божий народ останніх днів має розуміти помноження знання для свого покоління, і це знання включає їхнє усвідомлення того, що вони є або нерозумними, або мудрими дівами в притчі з двадцять п'ятого розділу Євангелія від Матвія.

"Іванові було показано ці речі у святому видінні. Він побачив спільноту, представлену п'ятьма мудрими дівами, зі своїми світильниками, приготованими й палаючими, і в захваті вигукнув: 'Ось терпеливість святих; ось ті, що дотримуються заповідей Божих і віри Ісусової. І почув я голос із неба, який говорив мені: Напиши: Блаженні мертві, що

віднині вмирають у Господі: Так, говорить Дух, щоб вони спочили від своїх трудів; і їхні діла йдуть услід за ними."

Багато хто, почувши першу та другу ангельські вістки, думали, що доживуть, щоб побачити прихід Христа на хмарах небесних. Якби всі, хто заявляли, що вірять істині, виконали свою частку як мудрі діви, то цю вістку вже давно було б проголошено кожному народові, племені, мові й людові. Та п'ять були мудрими, а п'ять — нерозумними. Істину мали проголосити десять дів, але лише п'ятеро зробили необхідні приготування, щоб приєднатися до тих, хто ходив у світлі, яке прийшло до них. Потрібна була вістка третього ангела. Його належало проголосити. Багато хто, вийшовши назустріч Женихові під впливом вісток першого й другого ангелів, відмовилися від вістки третього ангела — останньої випробувальної вістки, призначеної для світу.

Подібна праця буде звершена, коли той інший ангел, зображений в Об'явленні 18, виголосить свою вістку. Першу, другу й третю ангельські вістки потрібно буде повторити. До церкви буде звернено заклик: 'Вийдіть із неї, народе Мій, щоб ви не стали учасниками її гріхів.' 'Впав, впав Вавилон великий, і став житлом демонів, і в'язницею кожного нечистого духа, і кліткою кожного нечистого й ненависного птаха. Бо всі народи напилися вина гніву її розпусти, і царі землі блудодіяли з нею, а купці землі розбагатіли від сили її розкішностей.... Вийдіть із неї, народе Мій, щоб ви не стали учасниками її гріхів і щоб не прийняли на себе її кар; бо її гріхи дійшли до неба, і Бог згадав її беззаконня' [Об'явлення 18:2-5].

Візьми кожен вірш цього розділу й уважно прочитай його, особливо останні два: 'І світло свічки вже зовсім не засяє у тобі; і голос жениха та нареченої вже зовсім не буде чути у тобі: бо твої купці були вельможами землі; бо твоїми чарами були зведені всі народи. І в ній було знайдено кров пророків і святих, і всіх, хто був убитий на землі.'

"Притчу про десять дів дав Сам Христос, і кожен її деталь слід ретельно вивчати. Прийде час, коли двері будуть зачинені. Ми представлені або мудрими, або нерозумними дівами. Ми зараз не можемо розрізнити і не маємо права казати, хто є мудрими, а хто — нерозумними. Є такі, що утримують істину в неправедності, і зовні вони виглядають як мудрі." Manuscript Releases, volume 16, 270.

Як адвентисти, які мають покликати чоловіків і жінок вийти з Вавилона у зв'язку з близьким запровадженням недільного закону, ми "представлені або мудрими, або нерозумними дівами." Та група, яку бачив Іван, "представлена п'ятьма мудрими дівами, з підготованими та палаючими світильниками", яких Іван далі визначив як тих, що мають "терпіння святих" і "додержуються Божих заповідей та віри Ісусової", — це сто сорок чотири тисячі, які повинні додержуватися Божих заповідей, мати віру Ісусову й знати, що вони є дівами в притчі з двадцять п'ятого розділу Євангелія від Матвія. Вони не лише повинні розуміти, що є або мудрими, або нерозумними дівами, але й мають повторити досвід, який Даниїл представляє як бути "очищеними, вибіленими та випробуваними."

І вони співали ніби нову пісню перед престолом і перед чотирма живими істотами та старцями: і ніхто не міг навчитися тієї пісні, тільки сто сорок чотири тисячі, що були викуплені із землі. Це ті, що не сквернилися з жінками, бо вони дівственники. Це ті, що йдуть за Агнцем, куди б Він не пішов. Ці були викуплені з-поміж людей як первоплоди Богові та Агнцеві. І в їхніх устах не знайдено лукавства, бо вони без вади перед престолом Божим. Об'явлення 14:3-5.

У дванадцятому розділі книги Даниїла представлені щонайменше п'ять істин, пов'язаних із міллеритським рухом першого ангела, які будуть повторені й глибше зрозумілі рухом ста сорока чотирьох тисяч. Однією з цих істин є триетапний процес очищення, пов'язаний із притчею про десять дів. Першою істиною, яку Вільям Міллер зрозумів у термінах пророчого часу, була доктрина «семи часів» з двадцять шостого розділу книги Левит; вона ж виявляється у дванадцятому розділі книги Даниїла і є першою істиною міллеритської історії, згаданою там.

А ти, о Даниїле, замкни ці слова і запечатай книгу до часу кінця: багато хто мандруватимуть туди й сюди, і знання помножаться. Тоді я, Даниїл, поглянув, і ось стояли ще двоє: один на цьому березі ріки, а другий — на тому березі ріки. І один сказав до мужа, зодягненого у вісон, що був над водами ріки: Скільки часу до кінця цих чудес? І почув я того мужа, зодягненого у вісон, що був над водами ріки, як він підніс праву руку і ліву руку до неба і присягнув Тим, Хто живе повіки, що це буде на час, часи й пів часу; і коли буде доведено до кінця розпорошення сили святого народу, тоді все це звершиться. І я чув, але не зрозумів; і сказав я: О мій Господи, який буде кінець усьому цьому? І він сказав: Іди своєю дорогою, Даниїле, бо ці слова замкнено і запечатано до часу кінця. Багато хто очистяться, збілюють і будуть випробувані; а безбожні чинитимуть безбожно; і ніхто з безбожних не зрозуміє, а мудрі зрозуміють. Даниїла 12:4-10.

Цей уривок починається тим, що книга Даниїла запечатується до часу кінця, а завершується тим, що книга Даниїла запечатана до часу кінця. Між першим і останнім запечатуванням слів Даниїла свідчення під присягою «Того, Хто живе навіки», було таким: «що це триватиме час, часи та півчасу; і коли він завершить розпорошити силу святого народу, усе це завершиться».

Той, хто дав це клятвене свідчення, був Той, що був над водами, зодягнений у лляну одягу. Даниїл бачив ангела на одному березі річки Хіддекел і іншого ангела — на другому березі, і один із тих ангелів поставив запитання, на яке відповів Той, що був над водами. Питання було: «Доки?» Це ті самі перші два слова питання, поставленого в тринадцятому вірші восьмого розділу книги Даниїла.

Тоді я почув, як один святий говорив, і інший святий сказав тому певному святому, що говорив: Доки триватиме видіння про щоденну жертву та переступ спустошення, щоб і святиню, і військо віддати на потопання? І сказав він мені: До двох тисяч трьохсот днів; тоді святиня буде очищена. Даниїла 8:13, 14.

Та сама пророча структура спостерігається в обох розмовах, за винятком того, що у восьмому розділі Даниїл перебуває біля ріки Улай, а не біля ріки Хіддекел. У восьмому

розділі ангел (святий) "сказав тому певному святому, який говорив: доки?" Єврейське слово, перекладене як "той певний святий", — це єврейське слово "Палмоні", що означає "Дивний Лічильник" або "Нумератор Таємниць". У восьмому розділі Ісус (Дивний Лічильник) говорив, і інший святий запитав Ісуса (того певного святого): "доки?"

У дванадцятому розділі Того, Хто стоїть на воді, запитує ангел, що був на одному з берегів ріки Хіддекел: «докиль?» Ці два уривки слід розглядати разом, рядок до рядка. Перше запитання восьмого розділу таке: «Докіль триватиме видіння щодо попирання святині та воїнства, що здійснюється спочатку язичництвом, а потім папством?» Питання дванадцятого розділу: «Скільки часу буде до кінця цих чудес?» Потому присягнута відповідь дається Пальмоні, Дивному Обчислювачу, який був зодягнений у вісон і стояв на водах: «це буде на час, часи й півчасу; і коли буде довершено розпорошення сили святого народу, тоді все це закінчиться».

Питання річок Улая і Хіддекела такі: "Як довго триватиме видіння про розсіяння Божого народу, що здійснюється спершу язичництвом, а потім папством, коли вони попирають святиню і військо?" Відповідь така: попирання закінчується у 1798 році, коли починається праця Палмоні зі спорудження міллеритського храму, і завершується сорок шість років по тому, у 1844 році, коли святиню мало бути очищене.

У дванадцятому розділі Даниїл почув розмову: «але я не зрозумів». Даниїл виявив бажання зрозуміти, як видно з того, що він запитав Христа: «О мій Господи, який буде кінець цих речей?» Цей вияв його бажання зрозуміти відображав прагнення мудрих дів зрозуміти, бо весь діалог поміщено між двома згадками про те, що книгу Даниїла запечатано до часу кінця. Даниїл уособлював покладене на Вільяма Міллера прагнення зрозуміти істину, яку було розпечатано в 1798 році, і першою істиною, до усвідомлення якої його було приведено, було попирання святині та воїнства — спершу язичництвом, а потім папством — у період, коли сила святого народу була розпорошена, на виконання «семи часів» з книги Левіта, двадцять шостий розділ.

Бажання Міллера пізнати істину виражається бажанням Даниїла, але розуміння Міллера було неповним. Даниїл виражає бажання Міллера, а Валтасар представляє тих, хто має повне розуміння предмета і видіння. Є щонайменше п'ять важливих істин, що були частиною досвіду міллеритів у дванадцятому розділі книги Даниїла, які знайдуть паралель в історії ста сорока чотирьох тисяч. Одна з них полягає в тому, що вони виконали й усвідомили, що виконували притчу про десять дів із її трьохетапним процесом випробування, а інша — що вони розуміють наріжний камінь "семи часів" з двадцять шостого розділу книги "Левіт".

Ми продовжимо це дослідження у нашій наступній статті.

Тоді уподібниться Царство Небесне десятьом дівам, що взяли свої світильники й вийшли назустріч женихові. П'ять із них були мудрі, а п'ять — нерозумні. Нерозумні, узявши світильники, не взяли з собою олії; мудрі ж узяли олію в посудинах разом зі своїми світильниками. А коли жених забарився, всі задрімали й поснули. Опівночі ж

зчинився крик: Ось жених іде; виходьте назустріч йому. Тоді всі ті діви встали й поправили свої світильники. Нерозумні ж сказали мудрим: Дайте нам своєї олії, бо наші світильники погасли. Але мудрі у відповідь сказали: Ні, щоб часом не забракло і нам, і вам; краще підіть до продавців і купіть собі. Коли ж вони пішли купувати, прибув жених; і ті, що були готові, увійшли з ним на весілля, і двері зачинилися. Потому прийшли й інші діви й кажуть: Господи, Господи, відчини нам. Він же у відповідь сказав: Істинно кажу вам, я не знаю вас. Тож пильнуйте, бо не знаєте ні дня, ні години, коли прийде Син Людський.

Ми нині живемо в край небезпечний час, і ніхто з нас не повинен зволікати з приготуванням до приходу Христа. Нехай ніхто не наслідує приклад нерозумних дів і не думає, що буде безпечно чекати до настання кризи, перш ніж сформувати характер, здатний вистояти в той час. Буде запізно шукати праведності Христа, коли гостей покличуть і будуть оглядати. Тепер час зодягнутися в праведність Христа — у весільну одягу, яка дасть вам змогу увійти на весільну вечерю Агнца. У притчі нерозумні діви показані такими, що благали про олію, і не отримали її на своє прохання. Це символізує тих, хто не приготувався, розвиваючи характер, здатний вистояти в час кризи. Наче вони йдуть до своїх ближніх і кажуть: «Дай мені свій характер, або я загину». Ті, що були мудрі, не могли передати свою олію для миготливих світильників нерозумних дів. Характер не передається. Його не купиш і не продаси; його потрібно здобути. Господь дав кожній людині можливість набути праведного характеру протягом часу випробування; але Він не передбачив способу, за допомогою якого одна людина могла б передати іншій той характер, який вона сформувала, проходячи через тяжкі досвіди, навчаючись уроків у великого Вчителя, щоб могла виявляти терпіння під час випробувань і виявляти віру так, щоб зрушувати гори неможливого. Неможливо передати пахощі любові — дати іншому лагідність, такт і наполегливість. Неможливо, щоб одне людське серце влило в інше любов до Бога й людей.

Але настає день, і він уже близько, коли кожна грань характеру буде виявлена особливою спокусою. Ті, хто залишаться вірними принципам, хто виявлять віру до кінця, будуть тими, хто в попередні години свого випробувального часу виявилися вірними під час іспитів та випробувань і сформували характери за подобою Христа. Це будуть ті, хто виплекли близьке спілкування з Христом, хто завдяки Його мудрості й благодаті є причасниками Божої природи. Але жодна людина не може дати іншому відданість серця й шляхетні якості розуму та компенсувати його недоліки моральною силою. Кожен із нас може багато зробити для інших, подаючи людям Хриstopодібний приклад, тим самим спонукаючи їх іти до Христа по праведність, без якої вони не зможуть устояти на суді. Люди повинні молитовно розглядати важливе питання формування характеру і будувати свої характери за божественним взірцем. Наставник молоді, 16 січня 1896 р.